WALAFRIDUS STRABO. REMIGIUS ALTISSIODORENSIS. HIERONYMUS. ANNALES ZWETLENSES
Zwettl, 12. bis 13. Jh. Seite 133r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31706
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

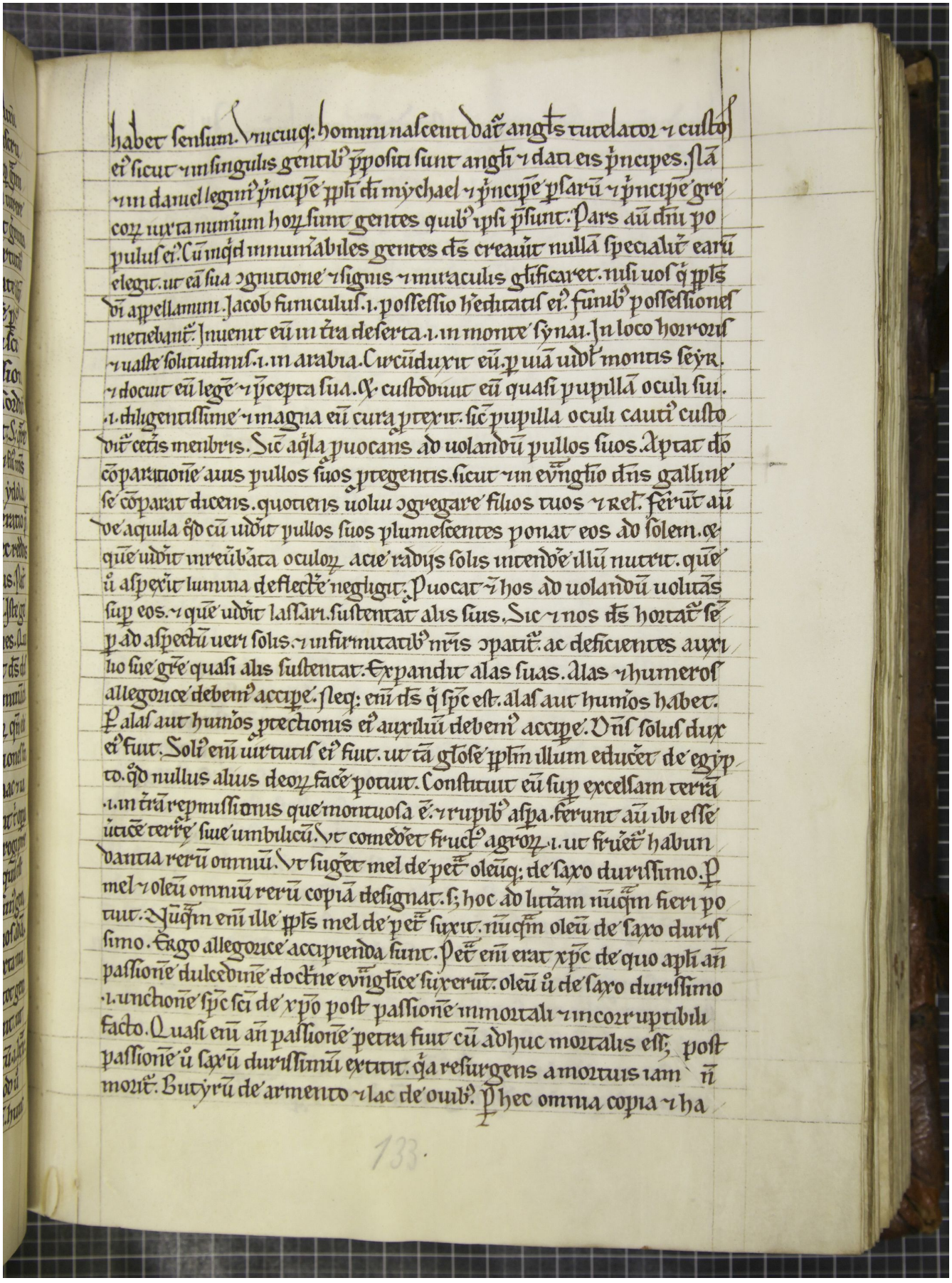

habet sensum. Unicuiq; homini nascenti dat̄ angl̄s tutelator ⁊ custos
ei⁹ sicut ⁊ in singulis gentib⁹ p̄positi sunt angl̄i ⁊ dati eis p̄ncipes. Nā
⁊ in daniel legim⁹ p̄ncipē ꝓpl̄i d̄i mychael ⁊ p̄ncipē ꝑsarū ⁊ p̄ncipē gre
coꝝ iuxta numerum hoꝝ sunt gentes quib⁹ ipsi p̄sunt. Pars aū d̄ni po
pulus ei⁹. Cū inq̄d innumerabiles gentes d̄s creauit nullā specialit̄ earū
elegit. ut eā sua ꝯgnitione ⁊ signis ⁊ miraculis glificaret. nisi uos q̄ ꝓpl̄s
d̄i appellamini. Jacob funiculus. i. possessio hereditatis ei⁹. funib⁹ possessiones
metiebant̄. Inuenit eū in t̄ra deserta. i. in monte synai. In loco horroris
⁊ uaste solitudinis. i. in arabia. Circūduxit eū. ꝑ uiā uidl̄ montis seyr.
⁊ docuit eū legē ⁊ p̄cepta sua. Et custodiuit eū quasi pupillā oculi sui.
. i. diligentissime ⁊ magna eū cura ꝓtexit. sic pupilla oculi cauti⁹ custo
dit̄ ceteris menbris. Sic aq̄la ꝓuocans ad uolandū pullos suos. Aptat d̄o
cōparationē auis pullos suos ꝓtegentis. sicut ⁊ in euāngl̄io d̄ns galline
se cōparat dicens. quotiens uolui ꝯgregare filios tuos ⁊ rel̄. Ferūt aū
de aquila q̄d cū uidit pullos suos plumescentes ponat eos ad solem. Et
quē uidit inreūbata oculoꝝ acie radijs solis intendē illū nutrit. quē
ū aspexit lumina deflectē negligit. Ꝓuocat ⁊ hos ad uolandū uolitās
sup eos. ⁊ quē uidit lassari. sustentat alis suis. Sic ⁊ nos d̄s hortat̄ se
ꝑ ad aspectū ueri solis. ⁊ infirmitatib⁹ nr̄is ꝯpatit̄. ac deficientes auxi
lio sue gr̄e quasi alis sustentat. Expandit alas suas. Alas ⁊ humeros
allegorice debem⁹ accipe. Neq; enī d̄s q̄ sp̄c est. alas aut humeros habet.
Ꝑ alas aut humeros ꝓtectionis ei⁹ auxiliū debem⁹ accipe. Dn̄s solus dux
ei⁹ fuit. Soli⁹ enī uirtutis ei⁹ fuit. ut tā gl̄ose ꝓpl̄m illum educēt de egyp
to. q̄d nullus alius deoꝝ facē potuit. Constituit eū sup excelsam terrā
. i. in t̄rā repmissionis que montuosa ē. ⁊ rupib⁹ aspa. Ferunt aū ibi esse
uticē terrē siue umbilicū. Ut comedēt fruct⁹ agroꝝ. i. ut fruēt̄ habun
dantia rerū omniū. Ut sugēt mel de pet̄ oleūq; de saxo durissimo. Ꝑ
mel ⁊ oleū omniū rerū copiā designat. s; hoc ad litt̄am nūq̄m fieri po
tuit. Nūq̄m enī ille ꝓpl̄s mel de pet̄ suxit. nūq̄m oleū de saxo duris
simo. Ergo allegorice accipienda sunt. Pet̄ enī erat xp̄c de quo apl̄i an̄
passionē dulcedinē doctrine euāngl̄ice suxerūt. oleū ū de saxo durissimo
. i. unctionē sp̄c sc̄i de xp̄o post passionē immortali ⁊ incorruptibili
facto. Quasi enī an̄ passionē petra fuit cū adhuc mortalis ess; post
passionē ū saxū durissimū extitit. q̄a resurgens a mortuis iam n̄
morit̄. Butyrū de armento ⁊ lac de ouib⁹. Ꝑ hec omnia copia ⁊ ha

133.